It is entirely according to רבי טרפון

כולה רבי טרפוז היא –

Overview

The גמרא previously cited a מחלוקת between רב חסדא ור' אלעזר whether there is a חיוב שן בחצר השותפין, or not (ר"ח), or not (ר"א).

רב יוסף previously ^{2} cited a ברייתא which states that ש is חייב בחצר השותפין. The גמרא there established this ברייתא in a case where both partners had רשות מלפירות לשוורים and neither had לפירות.

ר' זירא asked (on this אוקימתא) how can there be a היוב of שן; since both partners have רשות לפירות, it is not שדה אחר. To which אביי replied that since there is no שדה אחר it is considered a שדה אחר (to the בעל השור).

The גמרא there discusses the options whether we can reconcile the differences between ר"ה and ה"ל (that they do not disagree, but rather are discussing two different cases),³ or that they argue in the same case as the where ברייתא follows the view of (the ברייתא of) ר"ז (it is not a שדה אחר and therefore שן is פטור and רב חסדא follows (the פירוקא of) אביי (that since there is no במרא it is a שדה אחר. There is no conclusion there in the גמרא.

ו ר' אלעזר in our גמרא maintains that the entire משנה is according to ר"ט and we are discussing a specific case (where it is 'מיוחד לאחד לפירות וכו' will argue that according to the understanding of the case of כ"ט we will be able to resolve whether ר"ה ור"א are arguing or not.

הכא נמי גרסינן במיוחדת לאחד מהן לפירות ולא לזה ולזה לשוורים – Here too⁴ our text reads; it is specified for (the use of) one of them for produce but for (the use of) neither of them concerning oxen. One of the partners has permission to place his produce there. Neither of them has רשות for their oxen to be there. Therefore if one of the oxen ate the פירות of the partner who had permission to keep his פירות פירות in the אן, it is שן ברשות הניזק and he is הייב. Similarly if either ox gored the other in the דבה it is as if it was gored ברה"ר (since neither has דשר to be there) and is ח"ב a ח"ב.

חוספות has a difficulty:

- ^{6} תימה דמשמע הא לשניהם לפירות פטור

¹ ב,גי.

ה"ח is discussing where it is ר"ח is discussing where it is מיוחדת לשניהם ואינה מיוחדת לשניהם ואינה מיוחדת מיוחדת (and שן and הייב מיוחדת) and הייב אווחדת לשניהם ואינה מיוחדת מוחדת מיוחדת מיוחדת מווחדת מיוח where it is מיוחדת אף לשוורים (and ש is פטור since it is not שדה אחר). See אמוראי ד", א ד"ה אמוראי.

 $^{^4}$ See גורסא אורס איד, א ד"ה לא where תוספות there as he is here (different than our גירסא).

 $^{^{5}}$ However if the case would be like our אירסא that לזה לשוורים, then why is there a פירות on the פירות פירות it is not חצר הניזק, for the מזיק has רשות that his ox should be there. See תוספות there.

 $^{^6}$ If the rule would be that (even) by שניהם לפירות the מזיק would be הייב, then the גמרא should have established the משנה in a case where אוורים לפירות ולא לזה ולזה לפירות ולא לזה שניהם (for it is a greater הידוש).

It is astounding! For it seems from our גמרא that if both had permission to place their **produce** in the מזיק would be - פטור

ואם כן תיפשוט מהכא דפליגי בקושיא דרבי זירא ובפירוקא דאביי – And if this is so (that א"ר maintains שן is מיוחדת by a מיוחדת which is

לפירות מחסד מחסד and not לשוורים), then we can resolve from here that רב חסדא are arguing in the question of ר"ז and the refutation of אביי - אביי ור' אליעזר מחופק הש"ס מסופק ולעיל (דף יד,א) הש"ס מסופק

And previously the גמרא was doubtful whether there is a החלוקת between ר"ח (based on the קושיא דר"ז ופירוקא דאביי), or not. There should be no doubt; for there definitely is a מחלוקת.

תוספות continues with this difficulty according to the other גירסא as well:

ולהספרים דגרסי לזה ולזה לשוורים קשיא איפכא –

And according to those text that read 'both of them have permission for their oxen' to be in the הצר, the difficulty is in the opposite manner -

דתיפשוט דלא פליגי במיוחדת לשניהם לפירות -

That we can resolve from here that ר"ח ור"א do not disagree where it is מיוחדת לשניהם לפירות and they both maintain that שו is -

– כל שכן היכא דאין מיוחדת לשוורים כלל חשיב חצר הניזק Where it is not set aside for oxen at all, it is certainly considered a הצר - הניזק

ואף על פי שמיוחדת לשניהם לפירות:

even though they both have permission for פּירות. Again the question is, there should be no חוספות (גירסא; for ר"ח ור"א do not argue (according to this תוספות does not answer these questions. ^{11}

Summary

_

⁷ See [Overview, and] the סוגיא previously on דף יג,ב ויד,א

 $^{^8}$ See footnote # 3. The question there was whether "א says his דין (that ש is פטור בחצר השותפין) only in a case where it is מיוחדת לשניהם לפירות ולשוורים (and if it is only מיוחדת לפירות ולשוורים he agrees with "ר"ח that ש is מיוחדת לפירות ולא לשוורים (מקושיא דר"ז) or does he maintain (קייב ש is ש is שוורים לשניהם לפירות ולא לשוורים there however the same "א maintains that if it is פטור מיוחדת לשניהם לפירות ולא לשוורים in a case of מיוחדת לפירות ולא לשוורים מיוחדת לפירות ולא לשוורים יוחדת לפירות ולא לשוורים היוחדת לשוורים היוחדת לשוורים היוחדת היוחד

¹¹ See ר"א said this (only) in the name of ר"ב said this (only) in the name of ר"ב.

It would seem that according to the גמרא here we should be able to resolve the doubt mentioned previously whether ד"ח ור"א disagree concerning הצר השותפין. The criterion of חצר הניזק depends primarily whether the דבר המזיק had permission to be there (but not whether the מזיק has permission to utilize it).

Thinking it over

תוספות maintains ^{12} that a חצר which is מיוחד לשניהם לפירות and not לשוורים is considered more a חצר המיוחד לחד לפירות ולשניהם לשוורים. Seemingly we can argue the opposite; that a חצר המיוחד לחד לפירות is the exclusive domain of the ניזק (the בעל הפירות) for the דבר הניזק. However by it is not חצר הניזק exclusively (for the פירות which were damaged). What is the underlying logic of תוספות view?¹³